

- и Гл. 8; 5.
 з Мар. 16; 41.
 Ст. 25.
 ж Иоан. 20; 5, 6.
 л Мар. 16; 42.
 м Мат. 48; 20.
 Ст. 56.
 н Иоан. 20; 44.
 21; 4.
 о Иоан. 49; 25.
 п Мат. 21; 41.
 Гл. 7; 46.
 Иоан. 5; 2.
 4; 49. 6; 44.
 Дѣян. 2; 22.
 р Дѣян. 7; 22.
 с Гл. 25; 4.
 Дѣян. 45; 27,
 28.
 т Гл. 4; 68. 2;
 58. Дѣян. 4;
 6.
 у Мат. 28; 8.
 Мар. 16; 40.
 Ст. 9, 40.
 Иоан. 20; 48.
 ф Ст. 42.

апостолы-тѣ бѣхъ Магдалина Марія и «Юанна и Марія *майка-та* Іаковова, и други-тѣ съ тѣхъ; И *итѣхны-тѣ* думы ся видѣхъ прѣдъ тѣхъ като празны прикаски, и не гы вѣрувахъ. А «Петръ станъ и отиде на гробъ-тѣ тичашкомъ, и щомъ надвикнъ, вижда че лежѣхъ саваны-тѣ самы: и върнъ ся назадъ и чудяше ся въ себе си за това що бѣ станъло.

И ето «двама отъ тѣхъ въ сѣщій-тѣ день отивахъ въ село което ся казува Еммаусъ, шестдесетъ стадіи далечъ отъ Іерусалимъ. И тѣ ся разговаряхъ помежду си за всичко това що ся бѣ случило. И като си приказвахъ и ся распытвахъ, «приближи и самъ си Іисусъ и вървѣше съ тѣхъ: А «ночи-тѣ имъ ся удържавахъ да го не познаѣтъ. И рече имъ: Каквы сѣ тѣзи думы, които си приказвате помежду си като пѣтувате и сте тѣжни? И отговори единый-тѣ на ѡиме Клеопа и рече му: Токо ты ли си страненъ въ Іерусалимъ и не знаешь това което станъ въ него тѣзи дни? И рече имъ: Кое? А тѣ му рекохъ: За Іисуса Назаряннина, «който бѣ мжжъ пророкъ, рсиленъ дѣломъ и словомъ прѣдъ Бога и прѣдъ всичкый-тѣ народъ: И скакъ го прѣдадохъ наши-тѣ первосвященници и начѣлници на осжженіе смъртно и распяхъ го: А ный ся надѣяхмы тче той е който ще да избави Израиля. Но при все това, тойзи е днесъ третій день, отъ както станъ това. Но и нѣкои ужены отъ насъ смаяхъ ны, които отишлы отзарана на гробъ-тѣ, И като не намѣрилы тѣло-то му, дойдохъ и казахъ, че видѣлы явленіе на ангелы, които казували че той е живъ. И «нѣкои отъ наши-тѣ